

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 06.02.79 (P. 213274)

Pierwszeństwo: _____

Zgłoszenie ogłoszono: 28.01.80

Opis patentowy opublikowano: 30.04.1983

Int. Cl.³

A61F 9/02
G02C 7/10

Twórca wynalazku: Jan Kotarski

Uprawniony z patentu tymczasowego: Jan Kotarski, Gdańsk-Wrzeszcz (Polska)

CZYTELNIA

Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Okulary przeciwoślnieniowe

Przedmiotem wynalazku są okulary przeciwoślnieniowe dla kierowców pojazdów samochodowych do jazdy nocnej.

Znane i używane okulary zabezpieczające wzrok kierowców przed oślnieniem światłami pojazdów nadjeżdżających z przeciwka posiadają szkła koloru żółtego, których górne części mają małą przeźroczystość. Kolor żółty ma właściwość rozjaśniania mroku, a pasy ciemne tłumią strumień oślniewający po pochyleniu głowy.

Inna wersja okularów przeciwoślnieniowych podczas jazdy nocnej posiada nałożone na szkła okularów błony absorbujące w formie jednego lub kilku sektorów.

W/g rozwiązania znanego z opisu patentowego PRL nr 71670 powierzchnie obu szkieł okularów podzielone są jednakowo na trzy sektory różnych kształtów i każdy o innej przeźroczystości.

Wadą okularów ze szklami żółtymi i zciemnionymi górnymi pasami jest to, że tłumiąc strumień światła oślniewającego przy pochyleniu głowy, tłumią w tym samym stopniu strumień światła odbitego od oświetlanej drogi, co powoduje zmniejszenie widoczności.

Okulary według wynalazku pozwalają na silne stłumienie światła oślniewającego od nadjeżdżającego pojazdu przy zachowaniu nie zmniejszonej widoczności własnej jezdni. Przy braku pojazdów z przeciwka żaden element okularów nie znajduje się w polu widzenia kierowcy. Umożliwiają natychmiastowe dostosowanie dowolnego egzemplarza okularów do rozstawu oczu każdego kierowcy. Granica podziału przestrzeni na lewą część tłumioną i prawą bez tłumienia światła jest ostra dzięki stosunkowo dużej odległości przednich krawędzi osłon od oczu kierowcy.

Okulary według wynalazku składają się z belki okołobrowowej, zaopatrzonej w zauszuki na zawiasach, mającej na środku dwa wsporniki nosowe, do której podwieszone są niesymetrycznie na zawiasach dwie płytki absorpcyjne; jedna po zewnętrznej stronie oka lewego, druga po wewnętrznej stronie oka prawego. Płytki, dzięki zawiasom, dają się składać równoległe do belki o odchylac prostopadłe do niej. Dolne krawędzie płytek są na wysokości górnych powiek. Okulary mogą spełniać rolę okularów przeciwsłonecznych, a gdyby płytki osłonowe wykonać z płytek polaroidowych – rolę okularów przeciwoślnieniowych od światła słonecznego odbitego od mokrej jezdni i kałuż na drodze. Takie światło jest najsilniejszym źródłem oślnienia, z jakim może spotkać się kierowca.

Wynalazek opisany jest szczegółowo na przykładach jego wykonania i przedstawiony na rysunkach, na których fig. 1 przedstawia widok okularów z przodu, fig. 2a — szkło okularowe, fig. 2 — okulary w widoku z góry, fig. 3 — widok z góry lewej połowy belki w wersji z podnoszonymi płytkami absorpcyjnymi, fig. 4 — widok z przodu lewej strony okularów z fig. 3, fig. 5 — w widoku z góry schemat okularów i czoła głowy w sytuacji, gdy strumień światła ośniewającego pada na oczy, a fig. 6 — usytuowanie płytek wprowadzonych w strumień i przeciwdziałających ośnieniu, fig. 7 — twarz z okularami z profilu w sytuacji gdy strumień światła pada na oczy, fig. 8 — przedstawia schematycznie profil twarzy z płytką okularową wprowadzoną w strumień światła.

Okulary według wynalazku, przedstawione w przykładowym wykonaniu na rysunkach fig. 1 i 2 składają się z belki 1, połączonej zawiasami 2 z zausznikami 3, mającej pośrodku wsporniki nosowe 5 oraz podwieszone asymetrycznie na zawiasach 4 dwie płytki 6 stanowiące osłony, nastawialne z osobna pod odpowiednimi kątami do belki tak, aby każda płytka dla odpowiedniego oka wycelowowała końcem na jedną i tą samą pionową linię pola widzenia kierowcy.

W innym wykonaniu okulary według wynalazku mają zawiasy 4 o dwóch osiach poziomych i pionowych, pozwalających na podnoszenie i opuszczanie płytek osłonnych pod dowolnymi kątami do poziomu, zależnie od upodobania użytkownika i od natężenia ruchu pojazdów z przeciwnika. Ilustruje to fig. 4.

Wadą okularów według wynalazku jest to, że mają nieestetyczny wygląd, wymagają każdorazowego nastawiania płytek osłonnych pod odpowiednimi kątami do belki i do poziomu i wymagają wykonywania nieznacznych ruchów głową w płaszczyznach poziomej i pionowej. Zaletą ich jest to, że przy mijaniu pozwalają uniknąć ośnienia nawet w przypadku gdy nadjeżdżający pojazd ma włączone światła drogowe a jednocześnie nie zmniejszają widoczności własnej drogi.

Płytki 6 są jednakowego kształtu, przedstawionego na fig. 2a, i przezroczystości około 10% jednostajnej na całej powierzchni płytki, lub zmiennej — najmniejszej (5%) w górnym zewnętrznym rogu A i jednostajnie rosnącej do największej (30%) w dolnym wewnętrznym rogu B. Wymiary płytek są w przybliżeniu: L 80 mm, H 45 mm i h 28 mm. Najlepsza jest szara (dymna) barwa płytek, ale mogą być też wybarwione w kolorach zimnych. Przy wykonaniu płytek z materiału polaryzującego światło, okulary według wynalazku stanowiłyby okulary uniwersalne dla kierowców, tj. służyły by do zabezpieczania wzroku we wszystkich okolicznościach w nocy i dni.

Zastrzeżenia patentowe

1. Okulary przeciwośnieniowe, dla kierowców, mające belkę okołobrowiową ze wspornikami nosowymi i zawiasowo dołączonymi zausznikami, z n a m i e n n e t y m, że do belki (1) podwieszone są na zawiasach (4) o osiach pionowych dwie absorpcyjne jednakowego kształtu płytki (6), jedna po zewnętrznej stronie oka lewego, druga po wewnętrznej stronie oka prawego, obie ustawione pionowo, dolnymi krawędziami na wysokości górnych powiek.

2. Okulary jak w zastrz. 1, z n a m i e n n e t y m, że zawiasy (4) mają po dwie osie wzajemnie prostopadłe, pozwalające ustawiać płytki absorpcyjne pod dowolnym kątem do poziomu.

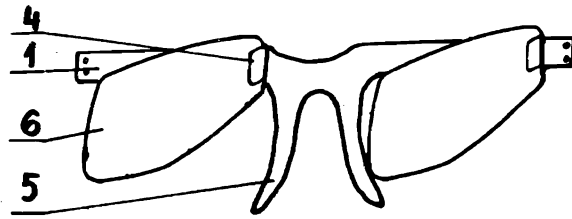

Fig. 1

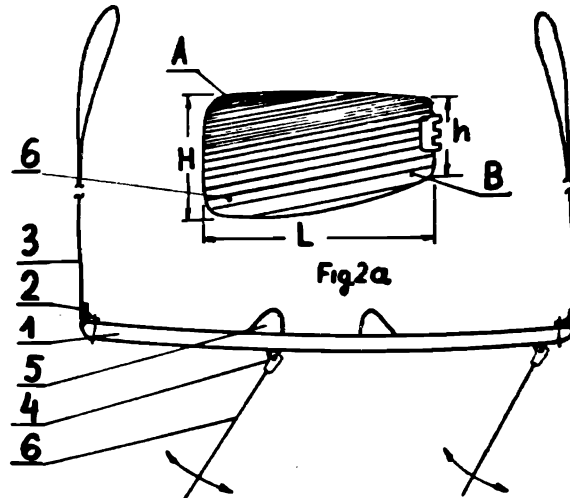

Fig. 2

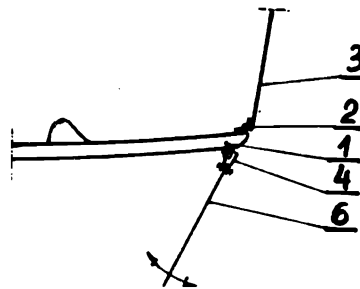

Fig. 3

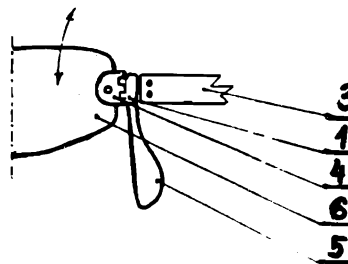

Fig. 4

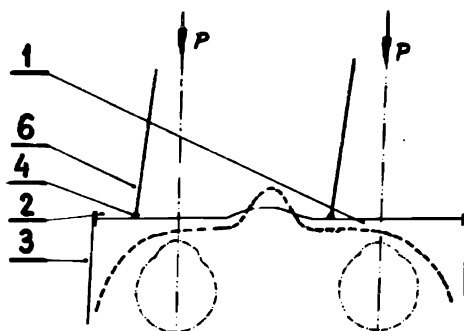

Fig. 5

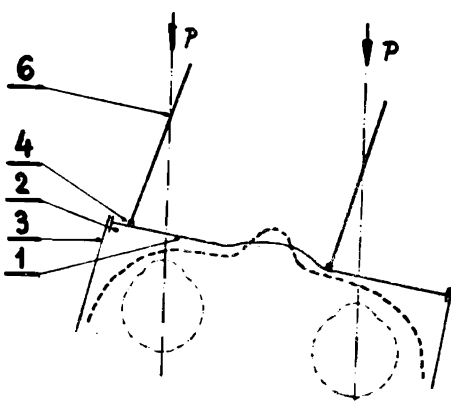

Fig. 6

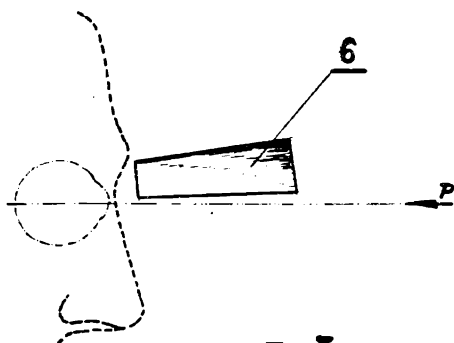

Fig. 7

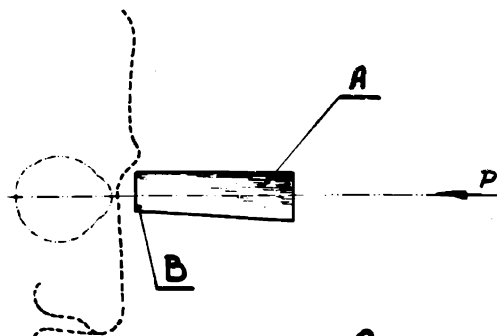

Fig. 8